

סיפור השבוע

המצפון אמר לי הכסף אינו שייך לך, ואולם אני לא שעיתי לעצת השכל. היצר הוא שהנחני. פתחתי את המגרה ושלפתי מתוכה את הארנק התפוח והחילותי לספור את הכסף, ולבי דופק לפי קצב הספירה. כך מניתי וספרתי סכום של עשרת אלפים רובל.

קרב עז התחולל בקרבי. היצר הטוב מייעץ ומתחנן, השב את הכסף ושוב לך לחדרך! מה יהיו חייד שוויים, אף אם הכסף לא יחסר בכיסך, בהיותך מודע לחטא הכבד, חטא של גניבה, הרובץ על מצפונך? ! אבל מצד שני עמד היצר הרע והשיאני בהציגו לפני מראות עלובים מביתי וממשפחתי. ילדי המבוססים בבונץ ובשלוליות המים ברגלים יחפות והזועקים לתבשיל ואין, ואשתי החולה ואין ידה מגעת לקניית תרופה. באותו רגע שלשלתי את הארנק לתוך כיסי, סגרתי את המגרה וחזרתי לשיון.

מה אומר ומה אספר? לשיון באותו לילה כבר לא יכולתי, כל ימי נזהרתי מן החטא, ועתה, בעמדי לפני הניסיון, לא הצלחתי לעמוד בו ונכשלתי. דמעות מרות עלו בעיני. רגע חשבתי לרוץ ולהחזיר את הכסף אל המגרה, אך משנהו נרתעתי מלעשות כן, פן יתעורר מישהו מבני הבית ויראה אותי בקלקלתי – ואז איך אשא את קלוני? למחרת סובבתי בבית טרוד, הכסף העיק עלי פי מאה מן העניות, ואפילו שטמנתי בחשאי את הארנק בחצר, לא שקט לבי. בנתיים קם בבית רעש גדול. בעל הבית נוכח בהעדר כספו וזעק זעקה גדולה ומרה. חפשו בני הבית היטב בכל המקומות, אך את הכסף, כמובן, לא מצאו. בי לא חשדו כלל, כי על כן מוחזק אני בעיניהם לאדם כשר וירא חטא. אכן, כעבור זמן התייאשו מלמצוא את הכסף, אבל חיי כבר לא נחשבו בעיני למאומה פעמים מספר כבר חשבתי בלבי, לבוא לפני בעל הבית ולפול לרגליו ולגלות לו את הכל, אך לא היה בי די אומץ לצעד כזה.

ברכות

מזל טוב לשי דוד תורג'מן הי"ו ובני משפחתו לרגל הגיעו למצוות יהי רצון שיאיר ה' את דרכך, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשי ידך לטובה ותעבוד את ה' בשמחה ונחת ותמצא חן ושכל טוב בעיני אלוקים ואדם.

מזל טוב להילה בן יששכר ושחר אלבז הי"ו ולבני משפחותיהם לרגל ארוסיהם. יהי רצון שבקרוב להקים בית כשר ונאמן בישראל, המושתת על יסודות איתנים של אהבת תורה ויראת שמים לתפארת עם ישראל.

תשובות זזוכה

התשובות הנכונות לפרשת כי תשא הם:

1-ג' 2-ב' 3-א' 4-ג' 5-ד' 6-ד' 7-ד' 8-ב' 9-ג' 10-ב' 11-א' 12-ב'
הזוכה בהגרלת הפתרונות לפרשת כי תשא הוא: **איצי שטרן הי"ו**

תקציר משיבועות שיעבר: כל ימיו חיו הרב הקדוש רבי אברהם מרדכי מפינטשוב, תלמידו של החוזה מלובלין, ובני ביתו בדוחק ובמצור. הוא הגה בתורה יומם ולילה, בני ביתו לא התלוננו, כי חונכו, להכרה שהעולם ותענוגותיו, הם הבל חולף, ורק המצוות שהאדם צובר בעולם הזה הם עושרו האמיתי.

ברבות השנים, כשהגיעו שלשת בנותיהם לפרקן, לבקשת אשתו פנה לבקש את ברכתו של רבו "החוזה". רבו אמר: "לך לך לקרשניק, שם יעמוד לך רווח והצלחה". בני ביתו הכינו לו ארגז, ושמם בו את בגדיו וכמה ספרים, כך יצא לקרשניק. שם התאכסן בחדר קטן במלון, הוציא מארגזו ספר וישב ללמוד. בעל המלון ראה את הארגז שבחדרו, חשב שכספו טמון בארגז והוא ישלם ברוחב יד את ההוצאות, ולכן שרת אותו במאור פנים. משחלפו שבועות מספר, והאורח לא שילם, נכנס וחסט בארגז וראה כי יש בו רק טלית והתפילין, בגדים וספרים – ואין בו כסף! הוא החליט לתבוע ממנו בהקדם תשלום לחוב. באותו לילה, שמע רבי אברהם נקישה על דלת חדרו, בפתח עמד המשרת היהודי – שהיה משרתו האישי של בעל-המלון, אשר נכנס ונעל את החדר. המשרת אמר לר' אברהם כי הוא רואה בו איש אלוקים, ורוצה לספר לו סוד של חטא עליו הוא חפץ לחזור בתשובה. הוא סיפר כי כל ימיו חיו הוא ומשפחתו בדלות רבה, ווכי הוא נאלץ לדחוק את הצער, ובעל כורחו היה ממורמר ודואב.

לפני עשר שנים, אחרי חג הפסח כשהגיע למלון כשראה אל ילדיו של בעל המלון המעוננים והשווה אותם לילדיו הצנומים. הוא ניסה לגרש מחשבבות אלו ללא הועיל. אז נודע לו, כי בעל הבית יצא לרגל מסחר נכבד וכי ביום זה עתיד הוא לחזור...

המשיך משיבווע שיעבר: כעבור שעות מועטות, חזר בעל המלון, עמוס מזוודות, קורן משמחה ודומה היה, כי ההצלחה האירה לו פנים. ילדיו רצו לקראתו בשמחה וחבקוהו ונשקו את ידיו, והוא הושיט לכל ילד וילד את המתנות, שהוא הביא בשבילם מן היריד – צעצועים נאים, מושכי לב ומשובבי נפש כל ילד. בראותי את כל זאת שוב עלו על ליבי ההרהורים נוגים ובעל כורחי ערכתי השוואה בין הילדים המדשנים הללו לבין ילדי, אשר מיום הולדתם לא ידעו אלא מחסור.

בעל הבית הסתובב בחדרים, וכאשר החל לפרוק את מזוודותיו, שם את ארנק הכסף מבלי משים באחת ממגרות השולחן ולא נעל אותה כלל. ואני ראיתי כל זאת, ויצרי בער בקרבי.

בלילה, כאשר כל בני הבית ואורחי המלון נמו את שנתם, התגנבתי בלאט לאותו חדר וניסיתי לשלוף את המגירה – במחשבתי היה "רק אעיף מבט ואראה מה הסכום, שהביא עמו בעל הבית, ומיד אחזיר הכל למקומו".

נר ה' נשמת אדם, גיליון זה מוקדש לעילוי נשמת:

מורי ורבי יעקב (מימון) בן ר' משה וסולטנה חורי ע"ה	יחיאל (יחיא) בן יוסף ונעמה ארז ז"ל	מנשה בן רחמה בן פורת ז"ל
ר' מאיר בן ר' יהודה ואסתר תורג'מן ז"ל	חיים ניסים בן חביבה לבית ניסים ז"ל	יעקב בן פרלה ברסימנטוב ז"ל
ר' חזקיה בן אפרים ומזל חנימוב ז"ל	אהרון בן חנה בן נעים ז"ל	
ז'קלין נאוה חיה בת מולוק ע"ה	רחל בת מסעודה אלבז ז"ל	

ת.נ.צ.ב.ה.א

יהי רצון שישלח הקב"ה רפואה שלימה לכל חולי עמו ישראל ובכללם ל:

אברהם בן פלילה פיניש הי"ו	יעקב בן ריבה (רעיה) הי"ו	אברהם בן מסעודה אמיר הי"ו	בן ציון יונה בן חנה אביגיל הי"ו
נוריאל בן גוהרה נאמן הי"ו	זינה בת בואנו ניאזוב הי"ו	נירית בת מזל אהרוני הי"ו	שרה מזל טוב בת לאה סימן טוב הי"ו

מאוצרות התורה לילדים

באש את הקרב והכליות של הקורבן, שהם כלי מחשבה, תהיה לו כפרה על מחשבת לבו. על האדם לשים אל ליבו כי במקום דמו שהיה צריך להישפך, נזרק הדם על המזבח, ובמקום גופו שהיה ראוי להישפך – נשרפים באש איברי הקרבן הפנימיים. על ידי כך יתעורר ליבו לראות את רחמי הקדוש ברוך הוא בקבלו קרבן תמורתו, ויתעורר לבו לתשובה.

טעם נוסף לקרבנות הוא הצורך לפרנס את הכוהנים. הכוהנים היו עסוקים רק בעבודת המקדש, לא עסק אחר להם ולא שום אמונה. וכיצד יוכלו לעבוד את ה' במחשבה פנויה לגמרי ללא דאגות פרנסה? על כן צווה ה' כי הקרבנות יהיו כעין צדקה בסתר לכוהנים ומהם יתפרנסו. שהרי הקדוש ברוך הוא אינו זקוק לקרבן, והוא חפץ רק בלבנו של המקריב ובתשובתו השלמה, ואילו הקרבן יעזור לפרנסת הכוהנים.

מצוות הקרבנות באה כדי להרחיק את ישראל מן העבודה הזרה. שהרי במצרים היו ישראל רואים את העבודה הזרה של המצרים, אשר עבדו למזל טלה. על כן לא הרשו המצרים לזבח שום טלה ושום בן צאן. צווה הקדוש ברוך הוא להקריב בבית המקדש דווקא מן הבהמות שאומות העולם התייחסו אלין כאלילים, כדי ללמד אותנו שאין בהם שום ממשות. ורק כאשר יתרחק האדם כליל מן העבודה הזרה יוכל לעבוד במסירות את הקדוש ברוך הוא.

ילדים יקרים וחביבים, רוב ענייניו של חומש ויקרא קשורים לעבודת המקדש הנעשית בידי הכוהנים ונוגעים לעניין הקרבנות. משום כך נקרא חומש זה - "תורת כהנים". שהם אלו שהקריבו את הקרבנות.

הקרבנות מה הם? זה שם כולל לכל הדברים שמביא היחיד או הציבור לשם ה' אל מקום מקדשו. וכל הקרבנות כולם – מקריבים הם את האדם אל הבורא. ועל כן נקראו בשם זה: קרבנות.

מיום א' בניסן, יום הקמת המשכן ועד יום א' באייר נאמר למשה באוהל מועד כל ספר ויקרא. במשך חודש זה, בשנה השנית לצאת ישראל ממצרים, נאמרו למשה כל ענייני "ויקרא", ובו מאתיים שלושים וארבע מתוך כלל שש מאות ושלוש עשרה המצוות.

כאשר כיסה הענן את אוהל מועד ביום הקמת המשכן המתין משה בחוץ לשמוע את דבר ה'. קרא לו הקדוש ברוך הוא ונתן לו רשות להיכנס פנימה והחל לדבר אליו שם. מדוע מקריבים קורבנות?

מספר סיבות לכך נאמרו עפ"י חז"ל. אם נכשל אדם וחסא, מצווה עליו להביא קרבן כדי לכפר על חטאו. חטאי האדם הם גם במחשבה, גם בדיבור וגם במעשה. על כן בא הקרבן לכפר על שלשתם:

כאשר סומך האדם את ידיו על הקרבן – הרי זה לכפרה על מעשה ידיו. כאשר הוא מתוודה – כפרה היא על אמרי פיו. כאשר הוא שורף

שאלות לילדי כיתות א' עד ג' (לפחות חלק מהשאלות עפ"י "אוצרות התורה לילדים" של מע"ל)

1. במשך כמה זמן אמר ה' את כל האמור בספר ויקרא למשה?

א. במשך שנה מהקמת המשכן. ב. במשך חמישים ושבעה ימים מהקמת המשכן. ג. במשך חודש מהקמת המשכן. ד. אף תשובה לא נכונה.

2. חומש ויקרא נקרא גם "תורת הכהנים" מדוע?

א. רובו ענייניו הקורבנות הנעשים על ידי כוהנים. ב. משה לימד אותו רק לכוהנים. ג. בחומש זה נמשחו אהרון ובניו לכוהנים. ד. א' וג' נכונות.

3. אחרי הקמת המשכן, כיצד ידע משה מתי להיכנס פנימה?

א. הענן שכיסה את אוהל מועד סימן לו להיכנס. ב. המתין בחוץ עד שה' קרא לו. ג. אהרון אמר לו, על פי האורים ותומים. ד. אף תשובה לא נכונה.

4. מאיזה סיבות ציווה ה' להקריב קורבנות?

א. לכפר על חטאים שעשה האדם. ב. חלק מהקורבנות עוזרים לפרנס את הכוהנים. ג. להרחיק את ישראל מעבודה זרה. ד. כל התשובות נכונות.

שאלות עפ"י רשימת כיתות ד' זה'

5. מדוע פנה ה' למשה בלשון "ויקרא" ולא בלשון כרגיל בלשון "וידבר"?

א. "ויקרא" לשו ציווי. ב. "ויקרא" לשון חיבה. ג. אחרי חטא העגל ה' שינה ללשון "ויקרא". ד. "ויקרא" לשון כעס.

6. מהיכן דיבר הקב"ה אל משה?

א. מכל בית אהל-מועד. ב. מעל הכפרת. ג. מבין הכרובים. ד. מחוץ לאהל-מועד.

7. עד היכן הגיע הקול של ה', כאשר דיבר עם משה?

א. לכל המדבר. ב. לכל מחנה ישראל. ג. בלא יצא מאהל מועד. ד. בכל השטח שמתחת לענני הכבוד.

8. אדם שנשבע בליבו ולא קיים את שבועתו, האם חייב בקורבן על הפרת השבועה? (פרק ה')

א. כן. ב. לא, רק על שבועה בכתב שלא קיים חייב. ג. לא, רק על שבועה שביטא בשפתיו ולא קיים חייב. ד. רק אילם חייב על שבועה בלב.

שאלות עפ"י רשימת כיתות ו' עד ח'

9. "מן הצאן קורבנו מן הכשבים או מן העיזים..." - מה למדו משלשה מיעוטים אלו?

א. פרט לזקן. ב. פרט לחולה. ג. פרט למזוהם. ד. כל התשובות נכונות.

10. האם אפשר להביא קורבן עולה בשותפות? (פרק א')

א. לא, קורבן עולה הוא אישי. ב. כן. ג. כן, בתנאי שהשותף הוא מקירבה ראשונה, אב, אם או אח ואחות. ד. עולת בקר כן, עולת צאן לא.

שאלות לכיתות ה' עד ח' – ממפרשים אחרים על התורה

11. "...כי כל שאר וְכָל דָּבַשׁ לֹא תִקְטְרוּ מִמֶּנּוּ אֲשֶׁה לָהּ" (פרק ב') לפי פירוש הרמב"ן מדוע לא מקטירים דבש לה'?

א. דבש מסמל מידת הגאווה. ב. עובדי עבודה זרה הקטירו דבש בקורבנותיהם. ג. מקורו בדבורה שהיא שרץ. ד. כל התשובות נכונות.

12. "...כי כל שאר וְכָל דָּבַשׁ לֹא תִקְטְרוּ מִמֶּנּוּ אֲשֶׁה לָהּ" (פרק ב') לפי פירוש הרשב"ם לאיזה דבש הכוונה?

א. לדבש דבורים. ב. לדבש מלאכותי המופק מסוכר. ג. לדבש המופק מתמרים. ד. לפירות האילן, תמרים קרויים דבש.

לימוד פורה ומהנה

כללי השתתפות

- להניח בתיבה בבית הכנסת הספרדי המרכזי, בבית משפחת בוחניק. או לדוא"ל - nimsin@zahav.net.il בתוך שבועיים.
- בין הפותרים נכון יוגרל ספר או שובר קניה בסך 20 ₪ למימוש בכלבו כוכבי, או במתנת חן. המתמידים חומש מלא יזכו בפרס ללא הגרלה.